

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КАР ІНВЕСТ УКРАЇНА»
Примітки до проміжної фінансової звітності за звітний період,
який закінчився 31 грудня 2019 року.

1. СФЕРА ДІЯЛЬНОСТІ.

Повне найменування	Товариство з обмеженою відповідальністю «КАР ІНВЕСТ УКРАЇНА»
Скорочена назва	ТОВ «КАР ІНВЕСТ УКРАЇНА»
Код ЄДРПОУ	43146197
Організаційно-правова форма	Товариство з обмеженою відповідальністю
Юридична/фактична адреса	02105, м. Київ, Дніпровський р-н, вулиця Павла Усенка, будинок 8.
Дата державної реєстрації	Товариство зареєстровано Дніпровською районною в місті Києві державною адміністрацією 01.08.2019р., номер запису: 1 067 102 0000 031507.
Офіційна сторінка в Інтернеті, адреса електронної пошти	www.car-invest.com.ua carinvestukraine@ukr.net
Основна мета діяльності	Досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку від надання послуг.
Предмет діяльності	Надання послуг: фінансового лізингу, надання в оренду автомобілів і легкових автотранспортних засобів, надання в оренду вантажних автомобілів, надання в оренду й експлуатацію власного чи орендованого нерухомого майна, дослідження кон'юктури ринку та виявлення громадської думки, консультування з питань комерційної діяльності й керування.
Види діяльності	- фінансовий лізинг (КВЕД 64.91); - надання в оренду й експлуатацію власного чи орендованого нерухомого майна (КВЕД 68.20); - Консультування з питань комерційної діяльності й керування (КВЕД 70:22); - Дослідження кон'юктури ринку та виявлення громадської думки (КВЕД 73.20); - надання в оренду автомобілів і легкових автотранспортних засобів (КВЕД 77.11); - надання в оренду вантажних автомобілів (КВЕД 77.12)..
Перелік учасників на дату складання фінансової звітності	ТОВАРИСТВО «КАРІНВЕСТ ЄВРОПА» , яке знаходиться за такою адресою: 47 бульвар Віктор Гюго, 06000 Ніцца (47 Boulevard Victor Hugo, 06000 Nice), зареєстроване в Реєстрі комерсантів і товариств м. Ніцца за номером 853595999
Економічне середовище функціонування підприємства	Законодавство і нормативні документи, які впливають на економічну ситуацію в Україні, є предметом частих змін, тому активи й операції Товариства можуть наражатися на ризик у разі погіршення політичної і економічної ситуації у зв'язку з проведенням антитерористичної операції у Донецькій та Луганській областях.

2. ПРИНЦИП ПРЕДСТАВЛЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ.

Дана фінансова звітність підготовлена у відповідності до Міжнародних стандартів фінансової звітності.

Враховуючи те, що Товариство створене 01.08.2019 року, у фінансовій звітності за рік 2019 року не наводиться порівняльна інформація

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за звітний період, що закінчився 30 вересня 2019 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2019 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2019 року, дотримання

яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Товариство не має намірів ліквідуватися або припинити діяльність, невизначеності щодо подій чи умов, які можуть спричинити значний сумнів щодо здатності Товариства продовжувати діяльність на безперервній основі немає. Ця фінансова звітність відображає поточну оцінку (судження) керівництва стосовно можливого впливу економічних умов на операції та фінансове положення Товариства та не містить будь-яких коригувань відображених сум, які були б необхідні, якби Товариство було неспроможним продовжувати свою діяльність та реалізовувало свої активи не в ході звичайної діяльності. Майбутні умови можуть відрізнитися від оцінок керівництва. Дана фінансова звітність не включає ніяких коригувань, які могли б мати місце як результат такої невизначеності. Про такі коригування буде повідомлено якщо вони стануть відомими і їх буде можливо оцінити.

Виходячи з вищевикладеного, керівництво вважає обґрунтованим складання цієї фінансової звітності на основі припущення, що Товариство є організацією, здатною продовжувати свою діяльність на безперервній основі.

Дата затвердження фінансової звітності до випуску	24.02.2020р.
Звітний період фінансової звітності	період 01 серпня по 31 грудня 2019 року.
Валюта звітності	Фінансова звітність складена у грошовій одиниці України – гривні.
Одиниця виміру	тис. грн.
Ідентифікація фінансової звітності	Представлення фінансової звітності загального призначення: надання інформації про фінансовий стан результатів діяльності, про рух грошових коштів підприємств, яка є корисною для широкого кола користувачів при прийнятті економічних рішень.
Принципи ведення бухгалтерського обліку	Бухгалтерський облік ведеться у відповідності до законодавства України. Фінансова звітність, яка представлена, складена відповідно до МСФЗ.

3. ПРИНЦИПИ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ.

Організація і методологія бухгалтерського обліку ТОВ «КАР ІНВЕСТ УКРАЇНА» здійснюється відповідно до наказу «Про організацію бухгалтерського обліку та облікової політики» №1-ОП від 02.08.2019 р., яка сформована відповідно до вимог Міжнародних стандартів фінансової звітності.

Основні принципи облікової політики.

Ведення бухгалтерського обліку та складання фінансових звітів здійснюється з дотриманням принципів обачності, повного висвітлення, послідовності, безперервності, нарахування та відповідності доходів і витрат, превалювання сутності над формою, періодичності.

При відображенні в бухгалтерському обліку господарських операцій і подій необхідно застосовувати норми системи міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (МСБО) та міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ).

Основи оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості.

Облікові політики

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ.

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

Істотні облікові судження, оціночні значення і допущення

Керівництво використовує ряд оцінок і припущень щодо подання активів і зобов'язань та розкриття умовних активів і зобов'язань при підготовці даної фінансової звітності відповідно облікової політики, сформованої на основі МСФЗ. Фактичні результати можуть відрізнятись від зазначених оцінок. Допущення і зроблені на їх основі попередніх оцінок постійно аналізуються на предмет необхідності їх зміни. Зміни в оцінках визнаються в тому звітному періоді, коли ці оцінки були переглянуті, і у всіх наступних періодах, порушених зазначеними змінами.

Компанія здійснює оцінку та відображення активів і зобов'язань таким чином, щоб не переносити наявні фінансові ризики, які потенційно загрожують фінансовому стану Компанії, на наступні звітні періоди. Активи і зобов'язання Компанії первісно оцінюються під час їх придбання чи виникнення та в подальшому оцінюються на дату балансу за кожен звітний період відповідно до вимог Міжнародних стандартів фінансової звітності.

Класифікація активів та зобов'язань за строками погашення (поточні/непоточні) здійснюється під час їх первинного визнання залежно від терміну існування, користування, володіння ними Компанією в порівнянні з її операційним циклом. Тривалість операційного циклу складає один календарний рік. Тобто, на дату оприбуткування активи та зобов'язання класифікуються за строками: непоточні (більші одного року) та поточні (менші та рівні одному року).

Для визначення дати визнання або погашення активів та зобов'язання користуються договорами та чинним законодавством.

Судження щодо операцій, подій та умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;

б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Згорання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно

Судження щодо справедливої вартості фінансових активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та

б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офerti і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожен звітну дату Товариство проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;
- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі.

Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Товариство зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

У випадку відсутності таких котирувань на зазначену дату, справедлива вартість цінного папера визначається по його останньому біржовому курсу, що визначається за результатами біржових торгів, які відбулися протягом останніх 10 робочих днів.

Для оцінки акцій, що входять до складу активів Товариства та не перебувають у біржовому списку організатора торгівлі, та паїв (часток) господарських товариств за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливу вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні.

У разі неможливості отримання фінансової звітності об'єкта інвестування або відсутності даних щодо справедливої вартості фінансових активів, вартість фінансових інструментів на звітну дату визначається за історичною вартістю.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливу вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юктурі фондового ринку.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

Фінансові активи, доступні для продажу, являють собою непохідні фінансові активи, які навмисно були визначені в цій категорії, або які не були класифіковані ні в одну з перерахованих вище категорій. Після первісного визнання вони оцінюються за справедливою вартістю, зміни якої, відмінні від збитків від знецінення, з відображенням переоцінки як прибутку або збитку.

У момент припинення визнання інвестиції або при її знеціненні сума загального прибутку або збитку списується і переноситься до складу прибутку або збитку за період.

При оцінці придбаних чи отриманих фінансових інструментів інших, ніж наявних у Компанії станом на 02.08.2019р., наказом по Компанії визначається мета їх придбання та категорія, до якої будуть віднесені фінансові інструменти. В залежності від цього визначається метод оцінки фінансових інструментів на кінець кожного звітного періоду.

Інвестиції в асоційовані компанії на дату балансу визнаються за методом участі в капіталі.

Об'єктивним свідченням зменшення корисності (знецінення) фінансових активів є інформація, яка стосується таких збиткових подій:

- фактичне розірвання контракту, внаслідок невиконання умов договору;
- високу ймовірність банкрутства;
- реорганізацію емітента;
- зникнення активного ринку для цих фінансових інструментів через фінансові труднощі емітента;
- значне або тривале зменшення справедливої вартості акцій та інших цінних паперів з нефіксованим прибутком порівняно з їх собівартістю. Значним вважається зменшення вартості зазначених цінних паперів більше ніж на 20%, а тривалим – впродовж більше 6 місяців.

Наявність ознак знецінення визначається директором Товариства. Зменшення корисності активів обліку здійснюється шляхом визнання витрат для основних засобів та нематеріальних активів на підставі чинних норма МСФЗ, нормативних актів Міністерства фінансів України та внутрішніх нормативних актів Товариства.

Відносно активів, на кожну звітну дату проводиться аналіз збитку від їх знецінення, визнаного в одному з минулих періодів, з метою виявлення ознак того, що величину цього збитку слід зменшити або що його більше не слід визнавати. Суми, списані на збитки від знецінення, відновлюються в тому випадку, якщо змінюються чинники оцінки, які були використані при розрахунку відповідної суми очікуваного відшкодування. Збиток від знецінення відновлюється тільки в межах суми, що дозволяє відновити вартість активів до їх балансової вартості, по якій би вони визнавались, якби не був визнаний збиток від знецінення.

У своїй діяльності Компанія здійснює політику переоцінок, яка є механізмом перерахунку активів та зобов'язань та приведення їх вартості до справедливої (ринкової).

Результати переоцінки визнаються у звіті про фінансові результати або в капіталі Компанії.

Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти складаються з коштів на поточних рахунках у банках та касі підприємства.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта (національна валюта України, згідно валюті цих Приміток).

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

Кошти, які не можна використати для операцій протягом одного року, починаючи з дати балансу або протягом операційного циклу внаслідок обмежень, слід виключати зі складу оборотних активів та відображати як необоротні активи.

Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка. Оцінка за амортизованою вартістю здійснюється щодо позик та дебіторської заборгованості строком більше 1 року.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму,

яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість може бути нескасовно призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду

Зобов'язання.

Зобов'язання – заборгованість що виникла внаслідок минулих подій, погашення якої у майбутньому, як очікується, призведе до зменшення корисності.

До зобов'язань відносяться:

- позики, отримані від нефінансових установ або фізичних осіб;
- кредиторська заборгованість.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Резерви

Резерв відображається у звіті про фінансовий стан у тому випадку, коли у Компанії виникає юридична або обґрунтоване зобов'язання в результаті події та існує ймовірність того, що буде потрібно відволікання коштів для виконання цього зобов'язання.

Резерв під майбутні операційні витрати не формується.

Величина резерву сумнівних боргів визначається із застосування коефіцієнта сумнівності.

Коефіцієнт сумнівності розраховується шляхом класифікації дебіторської заборгованості за строками непогашення:

- У разі, якщо заборгованість не погашена у строк від 6 місяців до 1 року застосовується коефіцієнт 0,5;
- У разі, якщо заборгованість не погашена у строк від 1 року до 1,5 року застосовується коефіцієнт 0,75;
- У разі, якщо заборгованість не погашена у строк від 1,5 року до 2,5 року застосовується коефіцієнт 0,9.

Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно

Визнання та оцінка основних засобів

Визнання, облік та оцінка основних засобів відбувається в Компанії на основі МСБО 16 «Основні засоби» з урахуванням зазначених в цьому Положенні застережень.

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року. Рівень суттєвості для основних засобів приймається 2500 грн.

Обліковою одиницею основних засобів вважати об'єкт основних засобів.

У разі якщо об'єкт основних засобів складається з декількох компонентів, що мають різний строк корисного використання, такі компоненти відображаються як окремі об'єкти основних засобів.

Основні засоби (крім групи «будівлі і споруди») обліковуються за первісною вартістю (собівартістю) з вирахуванням суми зносу та накопичених збитків від зменшення корисності.

З метою ведення бухгалтерського обліку створюються наступні групи основних засобів:

- група 1 «Будівлі та споруди»;
- група 2 «Машини та обладнання»;
- група 3 «Транспортні засоби»;
- група 4 «Меблі та інвентар»;
- група 5 «Інші основні засоби»;

Факт готовності основних засобів до експлуатації підтверджується наказом Директора Компанії. Очікуваний строк корисного використання об'єкта основних засобів встановлюється наказом Директора Компанії.

Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом виходячи зі строку корисного використання об'єкта основних засобів, який встановлюється наказом керівництва з врахуванням вимог норм податкового законодавства.

Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

Амортизація окремого об'єкта основних засобів розраховується із застосуванням прямолінійного методу, за яким річна сума амортизації визначається діленням вартості, яка амортизується, на очікуваний період корисного використання об'єкта основних засобів, вираженого у роках. Місячна сума амортизації визначається діленням річної суми амортизації на 12, або діленням вартості, яка амортизується, на очікуваний період корисного використання об'єкта основних засобів вираженого у місяцях.

Ліквідаційна вартість об'єктів основних засобів визначається наказом Директора Компанії щодо готовності об'єкта до експлуатації.

Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

Нематеріальні активи

Визнання, оцінка та облік нематеріальних активів здійснюється у відповідності з МСБО 38 „Нематеріальні активи” з урахуванням зазначених в цьому Положенні застережень.

Придбані (створені) нематеріальні активи визнаються за первісною вартістю, яка складається з вартості придбання та витрат, що безпосередньо належать до придбання або доведення об'єкту до робочого стану. Одиницею обліку є окремий об'єкт нематеріальних активів, який в повній мірі відповідає вимогам щодо визнання ресурсу активом.

Наступні витрати, пов'язані з поліпшенням нематеріальних активів, капіталізуються тільки в тому випадку, якщо вони збільшують майбутні економічні вигоди, пов'язані з тим об'єктом, до якого ці витрати відносяться.

Очікуваний строк корисного використання об'єкта основних засобів встановлюється наказом Директора Компанії.

Нематеріальні активи обліковуються за первісною вартістю (собівартістю) з вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від зменшення корисності.

Амортизація окремого об'єкта нематеріальних активів розраховується із застосуванням прямолінійного методу, виходячи із строку корисного використання об'єкту. Строк корисного використання об'єкта і фактори, що впливають на нього, відображаються в актах (протоколах) постійно діючої інвентаризаційної комісії, які згідно графіку обігу документів, здаються в бухгалтерію.

Нематеріальні активи, щодо яких не встановлений строк корисного використання не підлягають амортизації.

Ліквідаційна вартість нематеріальних активів дорівнює нулю.

Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою

вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

Запаси

Запаси Компанії – це активи, які існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг.

Обліковою одиницею бухгалтерського обліку запасів вважати однорідну групу.

Придбання запасів в Компанії здійснюється виключно для використання у господарській діяльності.

З метою ведення бухгалтерського обліку запасів створюються наступні групи:

- Матеріали;
- Бланки суворої звітності;
- Інші запаси.

У балансі на звітну дату відображаються запаси за найменшою з двох оцінок – первісною вартістю або чистою вартістю реалізації. Запаси, які признаються інвентаризаційною комісією негодними для господарської діяльності Компанії чи для продажу, визнаються неліквідними і підлягають списанню з балансу.

При списанні запасів на витрати в тому періоді, в якому вони були фактично використані, з метою визначення вартості списаних запасів застосовується метод „FIFO”(«first-in-first-out») – собівартості перших за часом надходження запасів.

Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за балансовою з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного податку. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок не розраховується, оскільки прийнято рішення про незастосування коригувань фінансового результату на усі податкові різниці в рамках податкового обліку.

Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) Товариство передало покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;
- б) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
- в) суму доходу можна достовірно оцінити;
- г) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;

г) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. РОЗКРИТТЯ ПОКАЗНИКІВ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ.

1. Нематеріальні активи.

Станом на 31.12.2019 року відсутні нематеріальні активи, які відповідають критеріям визначення активу за МСФЗ.

2. Основні засоби.

Станом на 31.12.2019 року відсутні основні засоби.

3. Довгострокова дебіторська заборгованість.

Станом на 31.12.2019 року довгострокова дебіторська заборгованість представлена наступним чином:

<i>Довгострокова дебіторська заборгованість</i>	<i>31 грудня 2019 року</i>
Тіло по договорах фінансового лізингу	1 332
	1 332

4. Запаси.

Станом на 31.12.2019 року запаси представлена наступним чином:

<i>Довгострокова дебіторська заборгованість</i>	<i>31 грудня 2019 року</i>
Транспортні засоби	3 143
	3 143

5. Торгівельна дебіторська заборгованість.

Станом на 31.12.2019 року відсутня торговельна дебіторська заборгованість.

6. Інша поточна дебіторська заборгованість.

Станом на 31.12.2019 року інша поточна дебіторська заборгованість представлена наступним чином:

<i>Назва статті</i>	<i>31 грудня 2019 року</i>
Інша поточна дебіторська заборгованість	469
	469

7. Грошові кошти.

Станом на 31.12.2019 року відсутні грошові кошти.

8. Інші оборотні активи.

Станом на 31.12.2019 року відсутні інші оборотні активи.

9. Необоротні активи утримувані для продажу

Станом на 31.12.2019 року відсутні необоротні активи утримувані для продажу.

10. Власний капітал.

Станом на 31.12.2019 року, згідно статті 6 Статуту **ТОВ «КАР ІНВЕСТ УКРАЇНА»**, затвердженого Рішенням засновника №1 від 01 серпня 2019 року, розмір Статутного капіталу становить 10 000 000,00 (десять мільйонів) гривень. Статутний капітал, на звітну дату, сформовано але неоплачено у повному обсязі.

Учасники, частки яких у статутному капіталі перевищують 10% на 31 грудня 2019 року представлені наступним чином:

<i>Учасник</i>	<i>Частка в % статутному капіталі на 31.12.2019 року</i>	<i>Сума в статутному капіталі на 31.12.2019 року грн.</i>	<i>Сума внеску 31.12.2019 року грн.</i>	<i>Розмір неоплаченого капіталу станом на 31.12.2019 року грн.</i>
ТОВАРИСТВО «КАРІНВЕСТ ЄВРОПА»	100,0	10 000 000	-	10 000 000
Всього:	100,0	10 000 000	-	10 000 000

Станом на 31.12.2019 року відсутній «Резервний капітал» .

Станом на 31.12.2019 року на Балансі Товариства обліковується нерозподілений прибуток у сумі 27 тис. грн., який сформовано з прибутку отриманого за результатами господарської діяльності ТОВ «КАР ІНВЕСТ УКРАЇНА» за 01.08.2019-31.12.2019 року у сумі 27 тис. грн

11. Довгострокові зобов'язання та забезпечення

Станом на 31.12.2019 року відсутні довгострокові зобов'язання та забезпечення.

12. Короткострокові кредити банків.

Станом на 31.12.2019 року відсутні короткострокові кредити банків.

13. Торгівельна кредиторська заборгованість.

Станом на 31.12.2019 року торговельна кредиторська заборгованість представлена наступним чином:

<i>Назва статті</i>	<i>31 грудня 2019 року</i>
Торгівельна кредиторська заборгованість	5 459
	5 459

14. Поточні зобов'язання і забезпечення.

Станом на 31.12.2019 року відсутні поточні зобов'язання і забезпечення.

15. Операції з пов'язаними сторонами.

Кількість управлінського персоналу за період, 31 грудня 2019 року складає 1 людина.

Витрати на заробітну плату вищого керівництва за період, що закінчився 31 грудня 2019 року представлені наступним чином:

<i>Назва статті</i>	<i>За рік 2019</i>
Заробітна плата (загальний фонд оплати праці в т.ч. пов'язані особи»	6
Премії і бонуси	-
Єдиний соціальний внесок	1
Разом:	7

Станом на 31 грудня 2019 року пов'язаними сторонами ТОВ «КАР ІНВЕСТ УКРАЇНА» є засновники товариства, директор та кінцевий бенефіціарний власник. Операції з пов'язаними особами представлені наступні чином:

<i>Назва пов'язаної особи</i>	<i>Вид операції</i>	<i>Д-торська заборгов.</i>	<i>К-торська заборгов.</i>
		<i>На 31.12.2019</i>	<i>На 31.12.2019</i>
Мороз Юрій В'ячеславович	Розрахунки за всіма видами господарських операцій	-	3

Всі операції за договорами з пов'язаними особами здійснювалися за ринковими цінами та обліковуються за справедливою вартістю.

16. Дохід від реалізації.

Дохід від реалізації за період, що закінчився 31 грудня 2019 року був представлений таким чином:

<i>Назва статті</i>	<i>За рік 2019</i>
Реалізація товарів, робіт, послуг	1 801
Разом	1 801

17. Собівартість реалізації в розрізі елементів.

Собівартість реалізації в розрізі елементів за період, що закінчився 31 грудня 2019 року представлена наступним чином:

<i>Назва статті</i>	<i>За рік 2019</i>
Матеріальні затрати	1 801
В т.ч. собівартість реалізованих товарів	1 801

18. Склад інших фінансових доходів.

Інші фінансові доходи за період, що закінчився 31 грудня 2019 року представлені наступним чином:

<i>Назва статті</i>	<i>За рік 2019</i>
Відсотки за лізинговими операціями	129

19. Склад інших операційних доходів та витрат.

Станом на 31.12.2019 року відсутні інші операційні доходи та витрати.

20. Адміністративні витрати.

Адміністративні витрати за період, що закінчився 31 грудня 2019 року представлені наступним чином:

<i>Назва статті</i>	<i>За рік 2019</i>
Адміністративні витрати	102

21. Звіт про рух грошових коштів.

Звіт про рух грошових коштів підприємство складає за прямим методом. Він розкриває показники руху коштів за основними напрямками діяльності підприємства.

Показник надходження від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) відображає грошові потоки від надходження доходів за надання послуг та реалізації товарів.

Надходження та витрачання фінансових установ від повернення та надання позик відображають рух активів за кредитними договорами підприємства та договорами поворотної безвідсоткової фінансової допомоги.

Інші надходження та витрачання операційної діяльності у своєму складі, окрім іншого, відображають рух коштів фінансової установи за договорами відступлення права вимоги.

Рух коштів від фінансової діяльності характеризує надходження та витрачання компанії від отримання та повернення банківських кредитів та випланих відсотків за відповідними договорами.

22. Звіт про власний капітал.

За результатами діяльності за період, що закінчився 31 грудня 2019 року. Товариство отримало прибуток у розмірі 27 тис. грн.

Станом на 31.12.2019 року в статутний капітал Товариства сформовано але неоплачено у повному обсязі.

23. Політика управління ризиками.

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість фінансових активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

- *Кредитний ризик* – поточний чи майбутній ризик збитків, що виникають в результаті негативних змін фінансового стану Товариства, що виникають в результаті неспроможності будь-якої особи, що є стороною за договором з Товариством, виконати умови такого договору, в тому числі ризик недобросовісності контрагента, що полягає в неспроможності контрагента (боржника чи будь-якого дебітора) виконати взяті на себе зобов'язання за будь-якою угодою.

Під час оцінювання кредитний ризик розділяється на індивідуальний та портфельний кредитний ризик.

Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за

Національною рейтинговою шкалою;

- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

- *Ринковий ризик* – поточний чи майбутній ризик збитків, який виникає в результаті несприятливих змін у цінах чи ринкової вартості цінних паперів або інших фінансових інструментів, включаючи змінність процентних ставок. При виявленні та управлінні ринковим ризиком здійснюється підготовка достовірних даних і ефективних методик, таких, як розрахунок ризикової вартості (VaR), стрес-тестування для оцінки характеру та вартості ринкових позицій і для оцінки рівня ринкового ризику. Також застосовується бек-тестування для порівняння з фактичними результатами оцінок і припущень, зроблених з використанням даних і методик, зазначених нижче;

Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями фінансові інструменти.

- *Інший ціновий ризик* – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості.

- *ризик ліквідності* – це поточний чи майбутній ризик збитків, який виникає в результаті неспроможності виконати Товариством своїх зобов'язань, включаючи позабалансові, при настанні строку їх погашення, без неприпустимих збитків. Ризик ліквідності виникає в результаті нездатності Товариства управляти незапланованими витратами, змінами у джерелах фінансування. З метою управління ризиком ліквідності встановлюється механізм обмеження ризику невиконання Товариством власних зобов'язань у існуючі строки, а також обмеження розміру можливих втрат, пов'язаних з необхідністю термінової реалізації активів у зв'язку з порушенням узгодженості строків погашення активів та пасивів.

Ризик ліквідності – ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнозні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

- *Валютний ризик* – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Валютні ризики Товариства не виникають у зв'язку з неволодінням фінансовими інструментами, номінованими в іноземній валюті.

- *Відсотковий ризик* – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме на доходи Товариства.

24. Управління капіталом.

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;

- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик.

25. Події після дати балансу.

Після дати балансу в ТОВ «КАР ІНВЕСТ УКРАЇНА» не відбувалося подій, які вимагають коригування після закінчення звітного періоду, визначених МСБО 10 «Події після звітного періоду».

Директор

Мороз Ю.В.